

MENSEN HEBBEN BOMEN & VREDE NODIG

Alain Delmotte is aanwezig met gedichten in de vierde editie van het Hugo Clauspad in het Lappersfort Poëziebos. Hij schreef 2 notities over bomen & vrede <http://www.poeziebos.be/Boswandelingen/Auxarbrescitoyens.aspx>

TWEE NOTITIES OVER BOMEN & VREDE

1.

Van kindsbeen af heb ik het altijd al voor bomen gehad. Niettegenstaande ik voor het leven met grote schrik ben geboren, wekten bomen meteen mijn vertrouwen op. Ze imponeerden me door en door. Ik zoek er geen verklaring voor. Het overkwam me. Ik had het gevoel dat ik blijvend op hen kon rekenen.

Een boom is mijn lievelingssjamaan. Ik zoek wel eens zijn gezelschap op. Op dagen dat het wat minder goed gaat. Ik ga er wat tegenaan zitten en dat lucht me enorm op. Een boom heeft mij het geduld van het zwijgen aangeleerd.

Misschien was het enkel maar het woord 'boom' dat me in bomen aansprak. 'Boom' - 'Boem paukeslag'. Voor mij is poëzie met het woord 'boom' begonnen: een boem-paukeslag dat heel mijn lijf deed vibreren. Tot op vandaag en tot lang na morgen.

Bomen. Waarom wordt er in zijn meervoudsvorm een boom een 'o' ontnomen? 'Boomen' ziet er zoveel mooier uit.

Heel de taal leek me het woord 'boom'. Een boom zegt alles – met een kracht waarvoor ik in bewondering blijf. Daarom is er taal: om het woord 'boom' uit te kunnen spreken. De taal is een boom.

Symbool, metafoor en archetype: een boom vertoont zich in mijn poëzie als een toonbeeld voor een vitaal en vruchtbaar bestaan – een bestaan dat er in werkelijkheid niet echt is, zich niet als echt kan voordoen. Tenzij in de vorm van een boom.

Als ik diep wil ademen dan denk ik aan een boom. En daar komt een gedicht op mij af. In al mijn gedichten laat ik me onderhuids en schaamteloos als een boomknuffelaar zien. Lees en kijk maar.

2.

Een boom liegt nooit. Een boom bevat meer waarheid dan dat er in miljoenen boeken staat. Daarom is een boom miljoenen en miljoenen boeken waard.

Als ik naar een boom staar dan zoek ik naar zijn waarheid. Wat die waarheid precies is daar heb ik niet het minste benul van: daarom ga ik er op zoek naar. Ik weet enkel dat het een waarheid is die me toestaat naar haar te zoeken – in het besef dat je haar nooit zult vinden.

Je zou dat zoeken ‘verlangen naar waarheid’ kunnen noemen. Al bedriegt verlangen ons meer dan eens: als ik naar boom staar, verlang ik. ‘Boom, bedrieg ons niet.’

Wie een boom zonder goede reden radeloos omhakt, verbrandt miljoenen en miljoenen boeken. Een boom omhakken is bedrog, is een tiranniek gebaar. Ik kan het niet aanzien. Ik heb dan overal pijn. Overal pijn aan een waarheid die ik niet ken, die ik moet zoeken – de kans om haar te leren kennen werd me door dat omhakken verboden.

Als ik het onrecht van een gevelde boom zie, dan treur ik – in mijn diepste zelf waar niemand het kan zien. Eén van de ontroerendste gedichten uit de Nederlandstalige poëzie is er een van Vasalis: ‘Aan een boom in het Vondelpark’. Ook een gedicht van iemand die treurt in zijn diepste zelf.

Een boom moet je laten staan zoals je mensen hun leven laat. Bomen en mensen: je moet hen hun ruimten gunnen.

De waarheid van een boom? Zijn groei, zijn hoogte, zijn verticale moed en jaar na jaar zijn monumentaal bladerdek.

Alain Delmotte <https://kw.knack.be/west-vlaanderen/tag/alain-delmotte-173218.html> <http://petertheunynck.be/2017/10/14/twee-vernieuwde-poezieroutes/>

Zonsopgang tot zonsondergang www.natuurenbos.be/lappersfortbos

www.poeziebos.be <https://www.uitinvlaanderen.be/agenda/e/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars/5009986C-D79F-76AA-F8FBC846485DFA84>
dagelijkse rust- en stilteplek waar de muzes wonen & ademruimte schenken